

Herfra hvor vi står, Skousen og Ingemann 1971

Det er fra denne sang, vi har hentet årets tema: **Herfra hvor vi står**

Mange har spurgt, hvad vi mener med det tema, så jeg vil prøve at uddybe det lidt.

Sangen er titelsangen på Skousen og Ingemanns debutalbum fra 1971, og den blev nærmest en klassiker fra starten. Den blev som noget helt usædvanligt trykt på forsiden af avisen Information på udgivelsesdagen, og den blev en megasucces. Albummet blev genudgivet på 40'årsdagen i 2011.

Det var en sang, der meget klart ramte en grundfølelse i tidsånden dengang. 70'erne var en opbrudstid, hvor der var arbejdsløshed, oliekrise, og Danmark var på vej ind i EF. Kønsrollemønstret og familien stod for skud, og Fremskridtspartiet kom frem og skabte store politiske ændringer. Danmark var ikke en tryk og rolig kolonihave, - nej, der var mangel på holdepunkter.

Omkvædet rammer stemningen:

Herfra hvor vi står.

Kan vi se os omkring til alle sider

Det bevæger sig når vi går

Det forandrer sig til alle tider.

Der er bare det ved det, at den stemning af foranderlighed og usikkerhed har vi haft med os hele vejen op siden 70'erne, og derfor er sangen stadig gyldig og rammer noget inden i os – også i 2020.

Men sangen er ikke en klagesang over alt det foranderlige. Den giver os nogen holdepunkter midt i alt det, der bevæger sig.

- Den taler jo om, at **vi står her, og vi kan se os omkring**. Den viser, at der er en mulighed for at stoppe op og se på situationen. Og hvad finder vi så at se på? Ja, det første er **naturen**, "Snart står solen op igen/mågernes harmonikaskrig dør langsomt hen", og det er også noget af det sidste i sangen, "Nu breder morgenlyset sig ud/ med alt hvad det dækker af." Vi er altså ikke i et tomrum, der er en indbydende natur omkring os.
- Et andet holdepunkt er **samtalen**, "Vi har talt sammen hele natten" – der er ganske vist ikke nogen løsning, "det er gået i stå" og de "ved ikke rigtigt hvorhen de skal gå" – men fællesskabet er der stadig. Folk ligger bare og sover efter en lang nat. Sangen bliver sunget meget langsomt. Det er, som om det at sætte tempoet ned, **langsomheden**, at sove og være i kroppen, er det, der peger fremad.

- Et tredje holdepunkt er **sammenhold og ærlighed**. "Der var en ven, der tog afsted lidt før de andre/ nu si'r de, han kom for langt ud/ men når ingen kender retningen/ er der altid en eller anden der må stå for skud". Hvad der er sket, kan vi kun gætte på, men en eller anden er ude i tovene – måske gået ned på en overdosis – men der skal ikke peges fingre, der skal være sammenhold og forståelse, men tingene skal siges, som de er.

Det er ikke en sang, der kommer med løsninger, men den er en fælles erfaring om at gå langsomt og forsigtigt frem. En sang om at være i det, der er - med åbne øjne og fødderne på jorden. I sidste strofe er der sket en lille bevægelse, morgenlyset har afsløret, at "her skal der lægges noget til/der skal trækkes noget fra." Men for at finde ud af, hvad det er, skal der tales sammen undervejs og ikke stikkes noget under stolen.

Nu er der også et pladecover, med linjen "Herfra hvor vi står" henover et luftfoto af et eller andet konkret dansk landskab, og derfor understreger det, at sangen også handler om at have rødder, at have identitet, at være en del af et konkret fællesskab. Vi har valgt linjen "Herfra hvor vi står" som tema, så derfor skal festivalen også handle om at have rødder og identitet som mennesker og som samfund – men den anden del af sangen, foranderligheden og bevægeligheden må vi som fortællere og mennesker anno 2020 have med og være klar til at se i øjnene. Så er det godt, vi har en masse gode historier med os, der kan vise noget om, hvordan man kommer omkring ved **at finde et ståsted midt i foranderligheden**.

Anna Grethe Bech 27.02.20